

Cartes

El temps

ens dóna la raó

Carles FONT VILA. President de l'Associació de Veïns del Pla del Bastons.

Quan es va redactar el projecte d'urbanització del Pla del Bastons a Sant Feliu de Pallerols, l'Associació de Veïns del barri ja vàrem avisar l'equip de govern de CiU a l'Ajuntament que el vàiem massa desproporcionat; tot i que la majoria de veïns demanava l'arranjament d'aquest sector. No vàiem la necessitat d'incloure el sòl no consolidat (antics terrenys rústics), però interessos immobiliaris el varen tirar endavant amb l'augment que això comportava. (Cost total de més de 4 milions d'euros)

Durant tot aquest temps, tot i que el govern de CiU ho nega, l'Associació de Veïns ha hagut d'anar demanant informació, tant a l'hora de redactar el projecte (ens en vàrem assabentar quan ja estava fet), com durant el desenvolupament de les obres. Tot el procés s'ha fet amb poca transparència, i aquesta poca transparència reafirma la sospita que teníem.

El Grup Units per Sant Feliu, actualment a l'oposició a l'Ajuntament, ha presentat una acta notarial a l'últim ple, on fa constar una diferència econòmica dels elements visibles (només bancs i arbres) de més 10.000 euros en què el certificat per al tècnic és superior a l'acta notarial.

Què més hi pot haver amb el que no es veu? Si realment s'ha certificat més obra de la que s'ha fet, ens tornaran diners als veïns?

El mal de tota aquesta història és l'endeutament que ha creat l'equip de govern de CiU al nostre poble. S'ha hagut de demanar un préstec a l'Estat (en un primer moment denegat) per sufragar el deute que ha generat aquesta urbanització, per un import de més 638.000 € (més de 100 milions de ptes); en un poble que té un pressupost ordinari pel 2012 de 1.1.65.000 €, que provocarà un augment dels impostos. De moment ja han anunciat la pujada de l'IBI: 13 % pel 2012, 4 % pel 2013 i el mateix percentatge pel 2014 i pel 2015.

Esperem estar equivocats, però de moment, a pagar tot el poble per culpa d'una molt mala gestió del grup de CiU. Per desgràcia, el temps ens està donant la raó.

Cap consideració per les persones
que treballem

MARIA DEL ROSARIO TOLEDO. girona.

M'adreço a vostè a causa de la disconformitat de la realització d'esdeveniments amb horaris poc respectuosos per a les persones que tenim la gràcia de Déu de tenir feina; i per descomptat amb el pensament que de la crisi no se surt omplint-los el cap de fressa a les persones perquè no sàpiguem pensar seriosament sobre el problema que afecta el nostre país; dic nostre perquè fa ja 8 anys que visc aquí i gràcies a la feina que realitzo amb tota responsabilitat dignifico la meva persona, però em trobo amb l'inconvenient que en diverses oportunitats he d'anar a realitzar la feina gairebé sense descansar i sabrà vostè que la falta de descans fa al treballador cometre errors que en alguns casos resulten accidents de treball amb tots els perjudicis en contra del treballador que comporten. Agrairia al senyor alcalde d'aquesta ciutat que tingués més encert en autoritzar certs esdeveniments i horaris que no perjudiquin la resta dels ciutadans, amb aquests volums que semblaria que necessités fer saber a tota la ciutat que es realitzen, fins i tot als no interessats en participar. De la crisi se'n surt treballant i estalviant energia, i atenent les necessitats bàsiques, per exemple, la salut i l'ensenyament. Així sortirem endavant. Moltes gràcies.

L'agonia de la democràcia

Lluís Vilà Fernández. la bisbal

d'empordà.

Si la "democràcia" va néixer a l'antiga Grècia sembla que el seu funeral i sepultura també s'està iniciant al país

hel·lèn. Ja no es pot parlar de democràcia i dels seus derivats perquè el principi bàsic d'aquest sistema és el de la confiança, un principi que s'està portant al límit de la perversió si ens atenim al serial esperpèntic de mentides que es troben recollides a les hemeroteques de la política, siguin del sig?ne que siguin. La mentida és l'últim recurs abans de la ruptura definitiva entre individus i/o col·lectius, la traïció és l'últim interval entre els que tenen la missió de gestionar amb respon?sa?bilitat i els que confien en la bona gestió d'aquells; tot això s'està acabant, com qualsevol ésser viu que se'n surt, o no, de les malalties i al final acaba morint, així ho marca la màxima llei. Ara ens portaran la tecnocràcia, política científica i especialitzada al servei de tothom, ens ho vendran com la panacea del segle XXI, però en realitat es tracta del mateix vaixell: més incòmode perquè ja és vell i s'està podrint, amb mariners diferents manats pel mateix patró, inevitablement el vaixell segueix igualment a la deriva i directament al naufragi. Estem en aquella línia del temps que s'assembla al dial radiofònic: vas canviant d'emissora fins que et tornes a trobar amb la inicial, i torna a començar el cicle. Potser el que toca no és canviar l'emissora del dial sinó canviar de freqüència, on l'existència sigui més harmònica amb la felicitat que amb l'aparent felicitat de l'actual sistema. Aquests temps arribaran algun dia, no serà fàcil, perquè el mal és l'absència del bé, i el bé s'acabarà imposant com la llum a la foscor.

De professió: polític

fernando guerrero Barrio. Girona.

Abans els nostres pares i avis gaudien de Sanitat i Ensenyament gratuïta, però hi havia un sol Govern, va arribar la Democràcia i els partits polítics van dividir Espanya en 17 autonomies i es van formar 17 nous governs amb els seus respectius consellers, es van retallar prestacions de la SS i es va canviar el mètode de l'Ensenyament segons el Govern de torn. Ara, després de més de trenta anys, els polítics segueixen retallant més prestacions, pensions, copagament sanitari, tancament d'hospitals, ambulatoris, etc. Diuen que no hi ha diners per mantenir una Sanitat i Ensenyament públic gratuïts, però això sí, tenim més aeroports, més ports esportius, més autopistes, més autovies, més habitatges buits, més corrupció política, més cotxes oficials i més polítics que cap país de la UE. Com volen que hi hagi diners? La política a Espanya s'ha convertit en una professió molt cobejada de fàcil accés, ben remun?nerada i en alguns casos vitalícia, gràcies a les llistes tancades i a lleis votades per ells mateixos, amb privilegis que protegeixen els seus interessos personals i de partit com expresidents de Govern i autonòmics amb una assignació vitalícia entre 80.000 i 100.000 euros. És injust que es voti una llista en la qual hi hagi persones triades a dit que vénen de perdre unes eleccions o estan imputats per corrupció, i tornin a sortir de nou i així durant més de trenta anys. Els polítics haurien de ser ciutadans amb vocació, al servei del poble i que, en complir el seu mandat, tornessin a la seva activitat anterior, la perpetuïtat en el càrrec facilita la corrupció. És necessària la reforma de la Constitució, la llei electoral amb llistes obertes i la regeneració dels polítics, els actuals han perdut la credibilitat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/08/05/cartes/575530.html?utm_source=rss